

[Alfred Jensen.]

Jeg har med disse mine bemærkninger til de tre lovforslag, der er fremsat, også i nogen grad omtalt tankerne i det forslag til beslutning, som også er til behandling. Jeg går ud fra, at der i udvalget vil blive taget stilling til de problemer, der omtales i dette forslag. Jeg forstår på de tilsagn, der allerede er givet fra ministerens side, at forslagsstillerne i høj grad vil blive imødekommet, hvor det er muligt. Jeg forstod også, at den sidste af de fem opfordringer vil blive besvaret imødekommende, idet ministeren sagde, at han ville rette en henstilling til ligningsmyndighederne om at imødekomme dette ønske i det omfang, lovgivningen gjorde det muligt.

Jeg må sige, at jeg nærer betænkeligheder af samme art som dem, det ærede medlem hr. Holger Eriksen gav udtryk for. Det forekommer mig ikke, at der vil blive tale om ligestilling i alle tilfælde, men at der tværtimod kan blive tale om fortrinsstilling for dem, der sidder i enfamiliehuse. Derfor vil jeg gerne give tilslutning til de betænkeligheder, det ærede medlem hr. Holger Eriksen havde; men det betyder ikke, at jeg ikke lige så vel som andre er opmærksom på de vanskeligheder, ejere af enfamiliehuse har. Det kommunistiske parti vil støtte alle de bestræbelser, der udfoldes for at sikre dem så gunstig en stilling som muligt under hensyntagen til de forhold, lejere har, og således at ejere af enfamiliehuse ikke får nogen fortrinsstilling, men stilles lige så gunstigt som lejere.

Jeg forstår, at de foreliggende lovforslag ikke alene vil blive gjort til genstand for en grundig behandling i udvalget, men at de også vil undergå ændringer, og det er derfor klart, at jeg ikke på mit partis vegne kan tage generel stilling til dem nu. Jeg må vente, indtil der foreligger en betænkning, og jeg forbeholder mig ret til at stille ændringsforslag i det omfang, min gruppe finder det nødvendigt; men i øvrigt er vi velvilligt indstillet over for de tanker, der er nedfældet i de tre lovforslag.

Oluf Pedersen: Først den principielle betragtning, at vi anser fuld grundskylds gennemførelse for at være en retfærdshandling. Vi ønsker, at den samfunds-

skabte værdi, som er en frugt af fælles værk, og som fremkommer som følge af samspillet mellem tilbud og efterspørgsel efter jord, skal danne selve grundlaget for den offentlige økonomi. Vi har alle lige ret til naturen og dens rigdomskilder, og stat og kommune må naturligvis først inddrage hele jordrenten, alle de samfundsskabte værdier, gennem fuld grundskyld, før den forgriber sig på de arbejdsskabte værdier, den enkelte har frembragt. Ved gennemførelsen af fuld grundskyld skal hele jordrenten svares til det offentlige i stedet for til privatkapitalen. Skatter af jorden skal svares i stedet for rentepenge til private. Det vil give lettere adgang til jord, lavere købesummer for ejendomme, det vil fremme byggeriet, øge udnyttelsen, fremme udstykningen. Den fri adgang til jord er en naturlig menneskeret, og en sådan adgang vil bidrage til løsningen af de sociale spørgsmål.

Men dertil kan jo føjes, at vort skattesystem trænger til en ændring. Da man i 1903 gik over til skat efter evne, tænkte man sig vel ikke, at det skulle være efter evne til at vælte byrden over på andre. Enhver kan i dag se, at det fortrinsvis er de rige, som nyder godt af overvæltningen, medens de fattige har fået hovedbyrden. Det er et forhold, vi er nødt til at ændre. Skatternes vækst har været stor, og den fortsætter fra år til år trods den megen tale om sparsommelighed, fordi skatterne for ca. halvdelen af befolkningens vedkommende direkte refunderes gennem deres indregning i pristallet. Derved væltes de over på varepriserne, og produktionen fordyres med det resultat, at ærede medlemmer her i tinget klager over, at produktionsomkostningerne er blevet for store, samtidig med at de forsvarer dette skattesystem, sådan som vi hørte det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen gøre det.

Jeg anslår, at over halvdelen af de skatter, som i dag må udskrives, alene skal bruges til dækning af de udgifter, som skatterne selv har forvoldt. Derfor er det vor pligt her i tinget at anvise offentlige indtægter, som ikke øger de offentlige udgifter. Det kan jo ikke nægtes, at de, der taler imod grundskylden, sådan som det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen gjorde det her i dag, er de værste producenter af skat-